

Sygn. akt IV U 1178/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 marca 2017 r. w S.

odwołania T. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 1 września 2014 r. Nr (...)

w sprawie T. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu T. Z. przysługuje prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia 7 listopada 2018 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz T. Z. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1178/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 1 września 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił T. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy wskazując, iż zdarzenie z dnia 01.10.2013 r. spełnia wymogi definicji wypadku przy pracy, jednakże zaszły okoliczności wskazane w art. 21 ustawy wyłączające prawo do świadczeń. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony pracując w miejscu ryzyka przewrócenia się ściętego drzewa naruszył przepisy dotyczące ochrony zdrowia i życia i sam przyczynił się do zaistniałego zdarzenia.

Odwołanie od w/w decyzji złożył T. Z. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Wskazał, że zachował wszystkie zasady bezpieczeństwa pracując dnia 01.10.2013 r. przy wycince drzew (odwołanie k. 1-6)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.8-9).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca T. Z. dnia 11 sierpnia 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (wniosek k.1-2 akta organu rentowego).

Do dnia 7.04.2014 r. ubezpieczony pobierał zasiłek chorobowy (zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach k. 19 akt rentowych).

Decyzją z dnia 30 października 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił T. Z. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej z dnia 01.10.2013 r.

Wyrokiem z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie IV U 555/14 Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił powyższą decyzję i przyznał T. Z. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej w kwocie 54 750 zł odpowiadającej 75% uszczerbku na zdrowiu (wyrok k. 122 akt IV U 555/14). Wyrokiem z dnia 9 czerwca 2016 r. w sprawie IV Ua 10/16 Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił apelację organu rentowego od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 20 listopada 2015 r. Sądy obu instancji uznały, że nie zachodzą przesłanki z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. nr 199, poz. 1673 ze zm.) wyłączające przyznanie T. Z. świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego (wyroki Sądu II instancji k. 148 akt IV U 555/14).

Zespół biegłych lekarzy: neurologa, okulisty i audiologa w opinii sporządzonej na zlecenie sądu stwierdził, że rozpoznane: przebyty uraz czaszkowo –mózgowy dnia 01.10.2013 r. z pourazowym krwawieniem podpajecznówkowym, obrzękiem mózgu, uszkodzeniem nerwów III lewego, V lewego, VII lewego, zanik pourazowy nerwu wzrokowego lewego, praktyczna ślepota oka lewego, głuchota ucha lewego, niedosłuch odbiorczy ucha prawego, zespół bólowy z ograniczeniem ruchomości pogranicza czaszkowo – przykręgosłupowego w przebiegu złamania kości podstawy czaszki z otworem wielkim ze złamaniem wyrostka poprzecznego lewego kręgu szyjnego C1, zaburzenia chodu, stan po licznych złamaniach kości podstawy czaszki i twarzoczaszki powodują całkowitą niezdolność do pracy w związku z wypadkiem z dnia 01.10.2013 r. od daty wypadku do 07.11.2018 r. (opinia biegłych k. 59-60).

Ubezpieczony z zawodu jest drwalem, do dnia wypadku pracował przy wycince drzew w lesie w ramach własnej działalności gospodarczej (okoliczności niesporne).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy T. Z. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej;

Zgodnie zaś z art. 17 ust. 1 wymienionej ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego,

do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Przepis art. 17 ust. 2 stanowi zaś, że świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 01.10.2013 r. wymagało ustalenia czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 21 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych wyłączające prawo do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego. Bezsporne bowiem między stronami było, iż zdarzenie z dnia 1.10.2013 r. były wypadkiem przy prowadzeniu działalności gospodarczej przez ubezpieczonego. Sporna kwestia została rozstrzygnięta i przesądzona w sprawie IV U 555/14 Sądu Rejonowego w Siedlcach dotyczącej prawa T. Z. do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem z dnia 01.10.2013 r. przy prowadzonej działalności gospodarczej. W wymienionym postępowaniu Sąd I i II instancji uznały, że nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 21 ust. 1 w/w ustawy i prawo do jednorazowego odszkodowania ubezpieczonemu przysługuje. Zgodnie z art. 365 § 1 kpc prawomocne orzeczenie wiąże strony i sąd, który je wydał, jak również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 20.01.2016 r. w sprawie I UK 41/15 „Sąd rozpoznający odwołanie od decyzji odmawiającej przyznania prawa do renty w związku z wypadkiem przy pracy jest związany wcześniejszym prawomocnym wyrokiem oddalającym odwołanie do decyzji odmawiających prawa od innych świadczeń z ustawy wypadkowej w zakresie dotyczącym wyłącznej winy ubezpieczonego jako przesłanki nieprzysługiwania praw do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego. Oznacza to, że sądy rozpatrujące spory pomiędzy tymi samymi stronami muszą respektować wiążące osądzenie takich samych istotnych kwestii prawnych w sposób wynikający z prawomocnych wcześniejszych wyroków sądowych (o inne świadczenia z ustawy wypadkowej). W kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się taka sama istotna kwestia prawna, nie może ona być ponownie badana ani weryfikowana w inny sposób, a w szczególności sprzecznie z poprzednio dokonany prawomocnym negatywnym osądem. Takie wiążące związanie oznacza jurysdykcyjny zakaz dokonywania ustaleń lub ocen prawnych sprzecznych z prawomocnie osądzoną kwestią, a nawet niedopuszczalność prowadzenia w tym zakresie postępowania dowodowego”. W związku z powyższym Sąd w niniejszej sprawie jest związany ustaleniami faktycznymi i prawnymi w sprawie IV U 555/14, która została prawomocnie zakończona między tymi samymi stronami. W związku z tym, że nie zachodzą okoliczności wyłączające prawo T. Z. do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego Sąd poczynił ustalenia dotyczące spełnienia przez wymienionego przesłanki niezdolności do pracy i na tę okoliczność został dopuszczony dowód z opinii biegłych lekarzy: neurologa, okulisty i audiologa, którzy w łącznej opinii uznali ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy w związku z wypadkiem z dnia 01.10.2013 r. nieprzerwanie do 07.11.2018 r. (opinia k. 59-60).

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie była również kwestionowana przez żadną ze stron procesu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że wnioskodawcy przysługuje prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy okresie od 1 sierpnia 2014 r. do 7 listopada 2018 r. Prawo do renty zostało przyznane od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił o przyznanie tego prawa.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.) według stanu prawnego obowiązującego przed 1 sierpnia 2015 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.